riku, samuti Aleksandri raioonis. Lätlaste majaomandust leidub pääle väheste erandite eeskätt ainult vanalinna-raioones. Füüs. isikuile — eesti kodanikele kuulus elamute üldarvust 89,9%; füüsil. isikuile kuuluvaist aga 96,2%.

Pääle toodud eristuste on võimalik tuua andmeid ka majaomanike sotsiaalsest liigitusest.

Füüsil. isikuile kuuluvad 3.990 maja jagunesid järgmiselt: kaupmehil ja töösturei 16,7%, ainult majaomanikel 40,7%, ametnikel 6,7%, käsitöölisil 8,0%, töölisil 7,2%, muil (ja märkimata juhtumid) 20,7%. Kuigi viimane suhtearv on suur ja võib sisaldada võrdlemisi palju juhtumeid eelmisist rühmist, on pilt siiski selge: pääle kaupmeeste-töösturite ja eriti majaomanike (kokku 57,4%) esinevad teised sotsiaalsed rühmad peaaegu ühtlaselt võrdlemisi tagasihoidlike arvudega. Erilist tähelepanu väärib „ainult majaomanikena" registreeritud majaomanike arv. Kuigi meil puuduvad siin otsesed andmed, hiljem korterite analüüsis selgub kaudselt, et osa majaomanikke kahtlemata tegutseb mingil alal, kas või näiteks aianduses.

Pääle toodud üldandmete on palju-ütlev tabel 4, millest selgub sotsiaalsest kihitusest sõltuv erinevus majade suuruses ja ehitusmaterjaalis.

Füüsiliste isikute-majaoman. ühiskondlik kihitus, majade ehitusmat. ja kordade arv.

4.	% %					Keskmine kordade arv				
	Puust	Kivist	Sega	Betoon ja muu	Kokku	Puust	Kivist	Sega	Betoon ja muud	Kokku
Ainult majaomanikud	78,3	10,6	9,6	1,5	100,0	1,4	1,8	1,6	1,4	1,5
Kaupmehed ja töösturid	71,1	14,6	13,5	0,8	„	1,5	2,1	1,7	1,8	1,6
Ametnikud	77,0	10,4	10,7	1,9	„	1,5	1,9	1,5	1,2	1,5
Käsitöölised	83,4	4,0	6,4	6,2	„	1,3	1,5	1,4	1,1	1,3
Töölised	85,0	1,4	4,2	9,4	„	1,2	1,3	1,5	1,0	1,2
Muud	78,3	10,8	9,8	1,1	„	1,4	1,9	1,7	1,1	1,5
Kokku	77,9	10,1	9,7	2,3	100,0	1,4	1,9	1,6	1,2	1,5

Kordsuselt suurimad ning suurima kivi- ja segamaterjaali %-ga on kaupm. ja töösturite majad; neile järgnevad peaaegu võrdselt ainult majaomanikud ja ametnikud, selle järele käsitöölised, kuna kõige väiksemad ning suurimal arvul puumajad on töölisil. Kuna sotsiaalne kihitus tähendab ka ühtlasi jõukuse astmestikku, siis on mainitud erinevuste mõte enam kui selge.

Tartu ehitiste üldarvust 4.526 (milles ei esine mitmesug. kõrvalhooned — kuurid, pesuköögid, peldikud jne.) maha arvates mitte-elamud, saame üldise elamute, s .o. ehitiste arvu, kus olemas vähemalt ükski elukorter (tuba), 4.320 ehk 95,4%. Sellest arvust maha arvates

Tartu I, lk. 262